

List św. Jakuba

Rozdział 1

- 1:1** - Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, pozdrawia dwanaście pokoleń, które żyją w rozproszeniu.
- 1:2** - Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie,
- 1:3** - Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość,
- 1:4** - Wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków.
- 1:5** - A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana.
- 1:6** - Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania; kto bowiem wątpi, podobny jest do fali morskiej, przez wiatr tu i tam miotanej.
- 1:7** - Przeto niechaj nie mniema taki człowiek, że coś od Pana otrzyma,
- 1:8** - Człowiek o rozdwojonej duszy, chwiejny w całym swoim postępowaniu.
- 1:9** - A niech brat ubogi chlubi się z wywyższenia swego,
- 1:10** - Bogaty zaś z poniżenia swego, gdyż przeminie jak kwiat trawy.
- 1:11** - Albowiem słońce wzeszło z żarem swoim i wysuszyło trawę, i kwiat jej opadł, i uległo zniszczeniu piękno jego wyglądu; tak zmarnieje i bogacz na drogach swoich.
- 1:12** - Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują.
- 1:13** - Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy ani sam nikogo nie kusi.
- 1:14** - Lecz każdy bywa kuszony przez własne pożądliwości, które go pociągają i nęcą;
- 1:15** - Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć.

- 1:16** - Nie błǳcie, umiłowani bracia moi.
- 1:17** - Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia.
- 1:18** - Gdy zechciał, zrodził nas przez Słowo prawdy, abyśmy byli niejako pierwszym zarodkiem jego stworzeń.
- 1:19** - Wiedzcie to, umiłowani bracia moi. A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu.
- 1:20** - Bo gniew człowieka nie czyni tego, co jest sprawiedliwe u Boga.
- 1:21** - Przeto odrzućcie wszelki brud i nadmiar złości i przyjmijcie z łagodnością wszczepione w was Słowo, które może zbawić dusze wasze.
- 1:22** - A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.
- 1:23** - Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu;
- 1:24** - Bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim jest.
- 1:25** - Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.
- 1:26** - Jeśli ktoś sądzi, że jest pobożny, a nie powściąga języka swego, lecz oszukuje serce swoje, tego pobożność jest bezużyteczna.
- 1:27** - Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli i zachowywać siebie nie splamionym przez świat.

Rozdział 2

- 2:1** - Bracia moi, nie czyńcie różnicy między osobami przy wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwały.

- 2:2** - Bo gdyby na wasze zgromadzenie przyszedł człowiek ze złotymi pierścieniami na palcach i we wspaniałej szacie, a przyszedłby też ubogi w nędznej szacie,
- 2:3** - A wy zwróciłibyście oczy na tego, który nosi wspaniałą szatę i powiedzielibyście: Ty usiądź tu wygodnie, a ubogiemu powiedzielibyście: Ty stań sobie tam lub usiądź u podnóżka mego,
- 2:4** - To czyż nie uczyniliście różnicy między sobą i nie staliście się sędziami, którzy fałszywie rozumują?
- 2:5** - Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa, obiecanego tym, którzy go miłują?
- 2:6** - Wy zaś wzgardziliście ubogim. Czyż nie bogacze ciemną was i nie oni ciągną was do sądów?
- 2:7** - Czy to nie oni zniesławiają zacne dobre imię, które zostało nad wami wezwane?
- 2:8** - Jeśli jednak wypełniacie zgodnie z Pismem królewskie przykazanie: Będiesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie.
- 2:9** - Lecz jeśli czynicie różnicę między osobami, popełniacie grzech i jesteście uznani przez zakon za przestępców.
- 2:10** - Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego.
- 2:11** - Bo Ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj; jeżeli więc nie cudzołożysz, ale zabijasz, jesteś przestępcą zakonu.
- 2:12** - Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności.
- 2:13** - Nad tym, który nie okazał miłosierdzia, odbywa się sąd bez miłosierdzia, miłosierdzie góruje nad sądem.
- 2:14** - Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić?
- 2:15** - Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba,

- 2:16** - A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie, a nie dalibyście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże?
- 2:17** - Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie.
- 2:18** - Lecz powie ktoś: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, a ja ci pokażę wiarę z uczynków moich.
- 2:19** - Ty wierzysz, że Bóg jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą.
- 2:20** - Chcesz przeto poznać, nędzny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa?
- 2:21** - Czyż Abraham, praojciec nasz, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego?
- 2:22** - Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała.
- 2:23** - I wypełniło się Pismo, które mówi: I uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało ku usprawiedliwieniu, i nazwany został przyjacielem Boga.
- 2:24** - Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary.
- 2:25** - W podobny sposób i Rahab, nierządnicą, czyż nie z uczynków została usprawiedliwiona, gdy przyjęła posłów i wypuściła ich inną drogą?
- 2:26** - Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.

Rozdział 3

- 3:1** - Niechaj niewielu z was zostaje nauczycielami, bracia moi, gdyż wiecie, że otrzymamy surowszy wyrok.
- 3:2** - Dopuszczamy się bowiem wszyscy wielu uchybień; jeśli kto w mowie nie uchybia, ten jest mężem doskonałym, który i całe ciało może utrzymać na wodzy.
- 3:3** - A jeśli koniom wkładamy w pyski wędzidła, aby nam były

posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem.

3:4 - Także i okręty, chociaż są tak wielkie i gwałtownymi wichrami pędzone, kierowane bywają maleńkim sterem tam, dokąd chce wola sternika.

3:5 - Tak samo i język jest małym członkiem, lecz pyszni się z wielkich rzeczy. Jakże wielki las zapala mały ogień!

3:6 - I język jest ogniem; język jest wśród naszych członków swoistym światem nieprawości; kala on całe ciało i rozpala bieg życia, sam będąc rozpalony przez piekło.

3:7 - Bo wszelki rodzaj dzikich zwierząt i ptaków, płazów i stworzeń morskich może być ujarzmiony i został ujarzmiony przez rodzaj ludzki.

3:8 - Natomiast nikt z ludzi nie może ujarzmić języka, tego krnąbrnego zła, pełnego śmiertelności jadu.

3:9 - Nim wysławiamy Pana i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże;

3:10 - Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak, bracia moi, być nie powinno.

3:11 - Czy źródło wydaje z tego samego otworu wodę słodką i gorzką?

3:12 - Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodić oliwki albo winna latorośl figi? Tak też słony źródło nie może wydać słodkiej wody.

3:13 - Czy jest między wami ktoś mądry i rozumny? Niech to pokaże przez dobre postępowanie uczynkami swymi, nacechowanymi łagodnością i mądrością.

3:14 - Jeśli jednak gorzką zazdrość i kłótność macie w sercach swoich, to przynajmniej nie przechwalajcie się i nie kłamcie wbrew prawdzie.

3:15 - Nie jest to mądrość, która z góry zstępuje, lecz przyziemna, zmysłowa, demoniczna.

3:16 - Bo gdzie jest zazdrość i kłótność, tam niepokój i wszelki zły czyn.

3:17 - Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta,

następnie miłująca pokój, łagodna, ustępliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza, nie obłudna.

3:18 - A owoc sprawiedliwości bywa zasiewany w pokoju przez tych, którzy pokój czynią.

Rozdział 4

4:1 - Skądże spory i skąd walki między wami? Czy nie pochodzą one z namiętności waszych, które toczą bój w członkach waszych?

4:2 - Pożądacie, a nie macie; zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; walczycie i spory prowadzicie. Nie macie, bo nie prosicie.

4:3 - Proście, a nie otrzymujecie, dlatego że źle prosicie, zamyślając to zużyć na zaspokojenie swoich namiętności.

4:4 - Wiarołomni, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem, to wrogość wobec Boga? Jeśli więc kto chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga.

4:5 - Albo czy sądzicie, że na próżno Pismo mówi: Zazdrośnie chce On mieć tylko dla siebie ducha, któremu dał w nas mieszkanie?

4:6 - Owszem, większą jeszcze okazuje łaskę, gdyż mówi: Bóg się pysznym przeciwstawia, a pokornym łaskę daje.

4:7 - Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was.

4:8 - Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie o rozdwojonej duszy.

4:9 - Biadajcie i smućcie się, i płaczcie; śmiech wasz niech się w żalność obróci, a radość w przygnębienie.

4:10 - Uniźcie się przed Panem, a wywyższy was.

4:11 - Nie obmawiajcie jedni drugich, bracia. Kto obmawia lub osądza brata swego, obmawia zakon i osądza zakon; jeżeli zaś osądzasz zakon, nie jesteś wykonawcą zakonu, lecz sędzią.

4:12 - Jeden jest zakonodawca i sędzia, Ten, który może zbawić i zatracić. Ty zaś kim jesteś, że osądzasz bliźniego?

4:13 - A teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro pójdziemy do tego lub owego miasta, zatrzymamy się tam przez jeden rok i będziemy handlowali i ciągnęli zyski,

- 4:14** - Wy, którzy nie wiecie, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, która ukazuje się na krótko, a potem znika.
- 4:15** - Zamiast tego, winniście mówić: Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo.
- 4:16** - Wy natomiast chępcie się przechwałkami swoimi; wszelka tego rodzaju chępliwość jest zła.
- 4:17** - Kto więc umie dobrze czynić, a nie czyni, dopuszcza się grzechu.

Rozdział 5

- 5:1** - A teraz wy, bogacze, płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami, jakie na was przyjdą.
- 5:2** - Bogactwo wasze zmarniało, a szaty wasze mole zjadły.
- 5:3** - Złoto wasze i srebro zaśniedziało, a śniedź ich świadczyć będzie przeciwko wam i strawi ciała wasze jak ogień. Nagromadziliście skarby w dniach, które się mają ku końcowi.
- 5:4** - Oto zapłata, zatrzymana przez was robotnikom, którzy zżęli pola wasze, krzyczy, a wołania żeńców dotarły do uszu Pana Zastępów.
- 5:5** - Żyliście na ziemi w zbytku i w rozkoszach, utuczyliliście serca wasze na dzień uboju.
- 5:6** - Wydaliście skazujący wyrok i zabiliście sprawiedliwego; nie opiera się wam.
- 5:7** - Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny i późniejszy deszcz.
- 5:8** - Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie.
- 5:9** - Nie narzekajcie, bracia, jedni na drugich, abyście nie byli sądzeni; oto sędzia już u drzwi stoi.
- 5:10** - Bracia, za przykład cierpienia i cierpliwości bierzcie proroków, którzy przemawiali w imieniu Pańskim.
- 5:11** - Oto za błogosławionych uważamy tych, którzy wytrwali.

- Słyszeliście o wytrwałości Joba i oglądaliście zakończenie, które zgotował Pan, bo wielce litościwy i miłosierny jest Pan.
- 5:12** - A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi; ale niech wasze "tak" będzie "tak", a wasze "nie" niech będzie "nie", abyście nie byli pociągnięci pod sąd.
- 5:13** - Cierpi kto między wami? Niech się modli. Weseli się kto? Niech śpiewa pieśni.
- 5:14** - Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim.
- 5:15** - A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.
- 5:16** - Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.
- 5:17** - Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, żeby nie było deszczu i nie było deszczu na ziemi przez trzy lata i sześć miesięcy.
- 5:18** - Potem znowu modlił się i niebo spuściło deszcz, i ziemia wydała swój plon.
- 5:19** - Bracia moi, jeśli kto spośród was zboczy od prawdy, a ktoś go nawróci,
- 5:20** - Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów.